

Nr 87.

Av herr **Nerman m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående löne- och pensionsreglering för professorer och vissa andra akademiska lärare m. fl.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 12 angående löne- och pensionsreglering för professorer och vissa andra akademiska lärare m. fl. föreslås beträffande docenternas anställningstid, att densamma synes »böra bestämmas till två 3-årsperioder med möjlighet till förlängning högst ett år i de fall då forskningsverksamheten blivit förhindrad av sådan vikariatstjänstgöring å högre befattning vid universitet eller högskola, som förekommit i mera avsevärd omfattning. Även vikariatsförordnanden av kortare varaktighet än hel termin böra härvid kunna beaktas».

I jämförelse med nu gällande bestämmelser angående förlängning av docentstipendium innebär förslaget vissa förändringar. Hittills har dels vikariatstjänstgöring under minst en hel termin givit rätt till motsvarande förlängning av stipendieinnehavet, dels möjlighet funnits att på förslag av vederbörande fakultet eller sektion förlänga stipendieinnehavet med ett sjunde år oberoende av vikariatstjänstgöring, där så ansetts befogat av hänsyn till undervisningens behov eller ifrågavarande docents vetenskapliga förtjänster.

Det synes vara både en gärd av rättvisa och en åtgärd till förmån för forskningen, att även mindre vikariatstjänstgöring än under hel termin på sätt som i propositionen föreslagits kan beaktas. Emellertid finns det skäl som tala för att förlängning skall kunna medgivas även av annan anledning än att forskningsverksamheten blivit hindrad av vikariatstjänstgöring, såsom t. ex. av militärtjänstgöring eller långvarig sjukdom.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att bestämmelserna angående docents anställningstid utformas så, att förlängning med högst ett sjunde år må kunna medgivas, då vederbörande docents forskningsverksamhet blivit förhindrad ej blott av sådan vikariatstjänstgöring å högre befattning vid universitet eller högskola, som avses i propositionen, utan även av ovan angivna andra skäl.

Stockholm den 23 januari 1952.

Ture Nerman.

Sven Em. Ohlon.

Gunnar Lodenius.

R. Lundqvist.